

Klacht van de Stichting De Rode Draad tegen de Postbak ING, wegens het weigeren van een zakelijke rekening aan een prostituee.

~~De Stichting De Rode Draad is de Commissie zeer erkentelijk dat zij zich vandaag over onze klacht wil buigen.~~ De Rode Draad is de organisatie die zich in Nederland inzet voor de belangen van prostituees. Het hoeft geen betoog dat er een grote achterstelling is van vrouwen en mannen die in de prostitutie werken. Het maatschappelijk stigma houdt verband met morele waarden die al lang niet mee dominant zijn in onze samenleving. Recent onderzoek naar de publieke opinie in Nederland leert ons dat het grootste deel van de bevolking ~~prostituees als personen en als beroepsgroep accepteert.~~ Wanneer je er dan zoals wij voor ijvert dat de tweederangs positie van prostituees verdwijnt, dan kon dit tot voor een jaar alleen via een moreel appel aan de samenleving. Maar nu hebben we de wet aan onze kant.

Tot 1 oktober 2000 was de juridische discriminatie gebaseerd op het strafwetartikel die de exploitatie van prostitutie verbod. Mede gebaseerd op de gegroeide maatschappelijke acceptatie van ~~prostituees~~ is het wetsartikel dat de exploitatie van prostitutie verbod verdwenen. Gelijkijdig met dit verdwijnen heeft de landelijke overheid een beleid ingezet om te stimuleren dat prostitutie als economische bedrijfstak volwaardig kan integreren in onze samenleving. Onder andere met het doel om criminele en andere ongewenste aspecten te ~~doen verminderen.~~ Deze maand precies vier jaar geleden zei de Minister van Justitie bij de aanbidding van de wet aan de Tweede Kamer: "prostitutie is een gewoon beroep". Hiermee doelde zij natuurlijk vooral op de juridische gelijkstelling van het beroep prostituee met andere beroepen. Of, zoals de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid onlangs aan de FNV Dienstenbond schreef als antwoord op de vraag of welke wetten en regels van de Arbowet op de prostitutiebranche van toepassing waren: "alle wet- en regelgeving... is onverkort van toepassing".

Wij menen dat niet alleen de rijksoverheid deze gelijkstelling consequent moet doorvoeren in al haar beleid. Wij verwachten van iedereen, dus ook van commerciële instellingen, dat zij meegaat met de tijd en prostituees als gewone mensen (voor het overgrote deel vrouwen) beschouwt en hen niet vanwege het kenmerk "werken in de prostitutie" als groep uitsluit. Dat is het maatschappelijk appel dat wij doen.

De zitting van vandaag maakt het ons mogelijk om dit appel ook in een juridische vorm te gieten. Wij menen dat het op basis van de Wet Gelijke Behandeling aan banken niet kan worden toegestaan om het openen van een zakelijke rekening te weigeren aan prostituees (doorgaans vrouwen) die hun beroep zelfstandig willen uitoefenen. Het betreft met name prostituees die thuis of in gehuurde bedrijfsruimten alleen en voor eigen rekening hun beroep uitoefenen.

De Stichting De Rode Draad hecht veel waarde aan de inhoud van deze zaak, zowel wat betreft het element van maatschappelijke acceptatie van prostituees als wat betreft hun juridische gelijkstelling. De opstelling van de Postbank staat model voor die van vele overheden, instanties en bedrijven. Alsof de wetswijziging alleen een abstracte intentieverklaring van een aantal volksvertegenwoordigers in een ivoren toren zou zijn: prostituees kunnen geen rechten geweigerd worden die aan andere beroepsbeoefenaren toekomen. Ironisch genoeg zijn niet alle diensten van het Ministerie van Justitie zelf hiervan al doordrongen, hiervoor is de omweg van het Europese Hof in Luxemburg nodig.

Het blijkt dat blijkt dat prostituees nu wel volgens de wet rechten hebben, het verwezenlijken hiervan in alle aspecten van arbeid (arbeidsverhoudingen, arbeidvoorwaarden en arbeidsvoorwaarden) is geen geschenk of vanzelfsprekendheid. Dat moet in ieder geval worden afgedwongen. De Rode Draad zal zich hiervoor blijven inzetten, ook deze commissie en in elke andere situatie waar dit nodig blijkt te zijn.